

første Aar, just for at staffe denne Kundskab til Ministeriet, hvorledes det egentlig staar til. Det kan ikke lettelig tilveiebringes ved een Mand's Inspektion; det er umuligt for ham at komme rundt til alle Skolerne saa hurtigt, som det er nødvendigt.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om svensk Gymnastik og dansk Gymnastik, hvilken sidste han betegnede som særlig Militærgymnastik. Hvad dette Spørgsmaal angaar, vil det dog maasse ikke være ærede Medlemmer ubekjendt, at Ministeriet for et Par Aar siden nedsatte en Kommission just for at faa' bestemt underøgt, hvad der kunde gjøres for Gymnastiken her i Landet. Denne Kommission blev sammensat af Gymnastikinspektøren som den, der jo nærmest repræsenterer den nuværende Gymnastik heri Landet, dernæst af Professor Kromann ved Universitetet, som særlig interesserer sig for Gymnastik og tillige var en begejstret Tilhænger af den saakaldte svenske Gymnastik, og endelig af en Læge for at repræsentere det egentlige lægevidenskabelige hygieiniske Element i Kommissionen. Disse Herrer fik den Opgave at reise dels til Tyskland, til Berlin, og dels til Stockholm for at undersøge Gymnastikens Tilstand i de Lande. De afgav i Begyndelsen af 1888 deres Betænkning, dels altsaa en Beretning om, hvad de havde set og dels et Forslag om, hvad der skulde gjøres for den pædagogiske Gymnastik heri Landet for Fremtiden. De foreslog, at der skulde oprettes et Centralinstitut for Gymnastik her ved Universitetet. De vare alle enige om den Ting. De mente endvidere ikke — og de vare enige i deres Udtalelse — at Sagen var gjort med at indføre et heri Landet ikke kjendt System; de mente ikke, at det vilde være fornuftigt og rigtigt at indføre den saakaldte svenske Gymnastik; men de antog, at det ene Rette vilde være at bevare, hvad vi havde, som i det Hele maatte antages at være godt, men saa supplere det ved Hjælp af den svenske Gymnastik. Jeg skal i saa Henseende læse en lille Smule op af Kommissionens Betænkning. I det de gjøre opmærksom paa, hvad der kan være særdeles fordelagtigt og godt i den svenske Gymnastik, gjøre de ligeledes opmærksom paa de Mangler, der lige saa sikkert — saa vidt jeg er i Stand til at forstaa Tingene — findes ved den at der er for megen Masseundervisning, for liden Hensyntagen til den Enkelte; der er for liden Udvikling af den enkelte Elevs Christighed, Behændighed og Mod. Det er meget godt, at man uddanner Legemet saa godt og fysiologisk rigtig som muligt, men det er lige saa vigtigt, at man gennem Gym-

nastiken søger at give Disciplene en Karakterudvikling i Retning af Mod, i Retning af ikke at være bange for at udsætte sig for personlig Fare, og paa dette Punkt turde den gamle danske Gymnastik have et meget stort Fortrin fremfor den svenske. Jeg skal nu tillade mig at læse det, som jeg før omtalte, op: „Resultatet af Kommissionens Overveielser er derfor dette: Til Udførelse af de ovenfor nævnte Ovelsesrammer maa først og fremmest søge Materialet i vort egne givne Forraad af Ovelser. Men det er tidligere omtalt, at dette i sig selv allerede er utilstrækkeligt, og end mere utilstrækkeligt vil det selvfølgelig blive, om en fysiologisk-pædagogisk Siagelse skulde føre til Udelukkelse af en Del af Ovelserne. Først og fremmest er det af de mere usammenfattede Ovelser, vi trænge til et større Antal. Men paa disse Ovelser har netop det svenske System en overordentlig stor Rigdom, og det vil derfor være det Naturligste, om vi væsentlig i dette System søge det Korrektiv, hvortil vort eget trænger. Kommissionen har i al Almindelighed drøftet en saadan Udførelse og ment bedst at kunne udtale sit Resultat ved Opstillingen af et bestemt formuleret Forslag“. Saaledes er altsaa det Resultat, som denne Kommission, som jeg tror, man tør sige, var sammensat aldeles upartisk fra begge Sider, er kommen til. Dernæst foreslaar den, som sagt, at der oprettes et større Centralinstitut ved Universitetet til at uddanne Gymnastiklærere. Som det vil være det høie Thing bekjendt fra Forhandlingerne om Flytningen af Frederiks Hospital i Fjor er Mening den, at hvis denne Plan kan gaa igjennem, og Kontrakten om Fælledeerne mellem Kommunen og Staten kan blive godkjendt her fra Rigsdagens Side, vil der derude blive et tilstrækkelig stort Terrain, som denne Anstalt kan lægges paa. Det ærede Medlem omtalte dernæst en Bevilling til Lyngby Folke- og Landbrugsskole; der er foreslaet en ekstraordinær Bevilling til denne Skole af 5,000 Kr. Det ærede Medlem syntes egentlig ikke om denne Bevilling, han mente, at det var tidsnok at give en saadan Bevilling til en udbudet Landbrugsskole, naar man blev enig om Landbohøjskoleloven, og han mente tillige, at ogsaa jeg, efter mine Udtalelser i Fjor, nærmest maatte stille mig paa det Standpunkt. Heri kan jeg nu ikke være enig med det ærede Medlem. Mine Udtalelser i Fjor gif ud paa, at jeg fandt det rigtigt og bedst, om de mindre Landbrugsskoler omkring paa Landet bleve satte i noie Forbindelse med Folkehøjskolen. Det er det, der her sker. Der er en mindre Landbrugsskole ved Siden af sig-